Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улици Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ: въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 108. Середа 15 (27) Мая 1891. Рôкъ I.

Бута сѣльскои молодежи.

Хочь то трохи прикро и соромно, але всетаки нѣкуды правды дѣти и треба признати ся, що у насъ якось все не такъ якъ у людей. Мы ще далеко остались по заду за другими краями и народами та ще довго треба намъ на то чекати, добре платити за науку, ажь дôйдемо до того, що будемо такъ жити, що заведемо у себе такй порядки, якй суть вже вôдъ давна у иншихъ народôвъ.

Правда не оденъ скаже на то: Ба, кобы то мы були мали часъ та можнôсть, такъ просвѣтити ся, якъ другй народы, кобы то у насъ бувъ такій добробытъ, якъ у другихъ, то може бы и у насъ було инакше. И то правда; богато въ дечôмъ и не нашои вины, але богато и мы самй виннй а виннй найбôльше въ тôмъ, що коли щось злого, то дуже скоро переймаемо вôдъ другихъ а коли щось доброго то оно намъ не до вподобы. Найбы намъ хто не знати якъ добре радивъ, то мы на тй всѣ рады глухй и слѣпй; не можемо, бо не хочемо позбути ся старыхъ и злыхъ привычокъ та звычаѣвъ а взяти ся до новыхъ и лѣпшихъ. Отъ возьмѣмъ хочь бы таке: Пôйти до коршмы та запивати ся а вôдтакъ бити ся та робити въ цѣлôмъ селѣ неспокôй есть кому; але колибъ такъ прійшлось подумати надъ тымъ, чи не добре бы завести въ селѣ читальню, або коли вже де есть яка, чи не лѣпше заходити до неи, якъ до коршмы, то о тôмъ вже нема кому подумати; знаемо всѣ, якъ то дуже мало есть людей, котрй до читалень горнуть ся. Гляньмо дальше. Кôлько то рôкъ рôчно бувае огнѣвъ! Коли настане тепла пора, то нема майже дня, щобы ґазеты не писали, що въ тôмъ а въ тôмъ селѣ тôлько а тôлько хатъ погорѣло. А чи богато знайшлось такихъ сѣлъ, де бы завелась сторожа огнева хочь суть и мѣжь нами люде, котрй вже вôдъ давна до того накликують та дають добрй рады? А прецѣ сѣльска молодѣжь, парубоцтво по селахъ, мѣжь котрымъ есть вже нинѣ и богато людей письменныхъ, могла бы трохи подбати и про читальнѣ и про таке пожиточне товариство якъ сторожа огнева. Тымчасомъ якъ оно дѣе ся у насъ по селахъ? Молодѣжь сѣльска ледви що вôдорве ся въ яке свято або въ недѣлю вôдъ тяжкои роботы, такъ заразъ гонить до коршмы, запиваесь тамъ, заводить зъ разу нѣбы то зовсѣмъ невинну, веселу забаву, музику и танцѣ, але рѣдко лишь коли обходить ся на такôй забавѣ безъ бійки и криковъ та непокоѣвъ на цѣле село. Ба, парубоцтво по селахъ стае неразъ такъ бутне, що годѣ собѣ дати зъ нимъ рады. Оденъ або другій служивъ у войску, бувъ въ мѣстѣ, крутивъ ся може де мѣжь якимись панками та, якъ то кажуть, лизнувъ де чого и вернувши до села зачинае страшно въ нѣмъ буяти; молодшй видять въ нѣмъ нѣбы то чоловѣка бувалого въ свѣтѣ та беруть собѣ примѣръ зъ него и далѣй собѣ гуляти та збытки и пакости людемъ робити. Бутне парубоцтво не дае вже вôдтакъ людемъ спокою а само ледащѣе и замѣсть выходити на честныхъ розумныхъ и тверезыхъ господарѣвъ марнуе ся и на старшй лѣта валяе ся попôдъ жидôвскй лавы, коли не кôнчить ще гôрше.

На ту буту сѣльскои молодежи жалують ся у насъ мало чи не всюды. Отъ недавно тому мѣстили ся и въ нашôй Часописи такй жалѣ изъ Скалатщины, а ледви що люде успѣли, прочитати ихъ якъ вже заразъ зъ другои зовсѣмъ противнои стороны, бо зъ Бобреччины поднялись такй самй жалѣ. Хто тутъ вынуватый злому? Люде жалують ся звычайно на старшину громадску та на отцѣвъ духовныхъ, що они позваляють такъ молодежи буяти. Оно правда, що може и тутъ такожь вина злого, особливо у старшины громадскои, котра мае право и власть до того, щобы дбати про то, абы въ селѣ не дѣялись непорядки, та щобы молодй люде позваляли собѣ за богато. Алежь бо и годѣ саму старшину за все винувати, бо неразъ таки въ самôй громадѣ, у господарѣвъ вина злого. Трудно молодежи, або кому тамъ небудь заказати, абы вôнъ не забавлявъ ся. Але ось що, забава забавѣ не рôвна. У насъ по селахъ не знають иншои забавы, якъ лишь пôйти до коршмы та пити

27

Задля святои землѣ.

Стежка передъ хатою.

(Повѣсть Севера).

(Конець).

Третого дня по святахъ Антошко выѣхавъ, вкупивъ ся до камѣнярôвъ и зъ такою самою горячкою та завзяткомъ вхопивъ ся роботы. Гануська споважнѣла, притаилась въ собѣ, стала гордою зъ свого чоловѣка и сама собою вдоволена.

Прийшло до того, що и люде стали еи мати въ бôльшôмъ пошанôвку. Старшй дѣвчата почали ѣй *вы*-кати, а молодшй цѣлувати въ руку.

Идучи разъ зъ кумцею, здыбали Грицька. Хлопець побѣлѣвъ, спустивъ очи, а зъ пôдъ лоба кинувъ лихій поглядъ; кумця и Гануська перекинулись окомъ та усмѣхнули ся разомъ.

— Я не нехтолиця, нѣ, нѣ, — повтаряла въ души молодиця. — Найкрасшій парубокъ на цѣле село давъ менѣ тяжкою працею кусень землѣ, я не нехтолиця.... Дасть Богъ, не задовго буду ґаздынею и зате усе мала бы я бути нехтолицею? Нѣ, нѣ! — повтаряла, радна сама зъ себе.

Оглянула ся; парень стоявъ и дививъ ся за нею, а побачивши, що она обертае ся, погрозивъ.

— Грози! — промовила голосно. — Ты менѣ дурню будешь грозити, а люде муть шанувати.

Кумця засмѣяла ся.

Поволи почали говорити въ селѣ, що Антошко богато гроша заробляе. Мортко привѣзъ вѣстку зъ Тарнова, що вôнъ теше камѣне на мосты.

— А то велика рѣчь! — додавъ зъ повагою.

Заразъ, по тôй вѣсти, прийшовъ Шковоронъ до Ганусьчинои хаты. Побачивши властителя ґрунту, Гануська такъ потерпла, що не могла нѣ встати, анѣ промовити.

— А знаете, ґаздинечко, чого я прийшовъ? — вôдозвавъ ся сѣдаючи Шковоронъ,

— А хто то може знати, — вôдповѣла весело кумця за Гануську.

— Я прийшовъ запытати ся, чи не купили бы вы вôдъ мене кусень ґрунту, що передъ вашою хатою. Зъ вôйтомъ не могу выйти на ладъ; скупый и захланный, що не вагувавъ бы зъ чоловѣка и шкôру стягнути.

— А за кôлько? — поспытала кумця, випереджуючи вôдповѣдь Гануськи.

— Отъ за щобудь. Маю всього на тôй нивѣ шѣстьдесять загонôвъ по чотири скибы; жадаю за всѣ три сотки, загôнъ выпадае по пятцѣ.

— Дорого! — прошептала.

— Ще вамъ дорого? Я клену ся всѣми святыми, що й крейцара не спущу. Якъ бы я не бувъ потрѣбный гроша, то й по десятцѣ не давъ бы. На тôмъ куснп всьо вамъ зародить: бульбы, капуста, пшениця, скиба въ скибу. Пятька за такій довгій загôнъ, тьфу! —

Вставъ розгнѣваный и хотѣвъ выйти.

— Або я маю три сотки? — закликала Гануська. — Бôйте ся Бога, ґаздо, зъ вôдки бы я ихъ взяла?...

— Дайте, кôлько маете, пятка загôнъ. Антошко принесе, то зновъ докупите. Спѣшѣть ся, бо менѣ дуже потрѣбно грошей; весна за плечима, якъ обсѣю, буде за пôзно.

Кумця хотѣла ще що выторгувати, моргала на Гануську, але молодиця побѣгла до скринѣ и выняла пятьдесять риньскихъ.

— Маю ледви на десять загонôвъ.

— Благо вамъ и десять, а менѣ на разѣ стане и пятьдесятки. Покажу вôйтови, що обôйду ся безъ него.

— А якъ погодите ся зъ вôйтомъ.... та вернете грошѣ, а мене выженете зъ загонôвъ.

— Я зъ вôйтомъ? А бодай вôнъ пôдъ землю запавъ ся. Вы якъ купите, то купите у вѣчнôсть.

— У вѣчнôсть!... — повторила тихо Гануська, зъ невысказаною радостію.

— А право вôдъ чого? — додавъ Шковоронъ. — Ходѣмъ до коршмы, Мортко зробить письмо; поставите свѣдкôвъ, а я при нихъ вôддамъ вамъ ґрутъ.

— Жидъ держить зъ вôйтомъ! — заважала кумця.

— То ходѣмъ до попа.

— До попа! — закликали жѣнки.

Зробили письмо, выплатили грошѣ, а Шковоронъ при Юрку и его жѣнцѣ, Ягелинѣ та кумцѣ вôдраховувавъ десять загонôвъ и вôд-

бити ся, а во̂дтакъ по пяному збитки по селу робити. Та и не дивниця, що такъ дѣє ся; молоди̂ видять, що старши̂ идуть до коршмы и пють, то и сами̂ думають, що такъ повинно бути. Якъ то инакше буває за границею! Люде нѣгде не святи̂ и всюды хотять забавити ся, бо чоловѣкъ забавы потребує, то̂лькожь що за границею, отъ хочь бы лишь заразъ и найблизшихъ намъ Нѣмцѣвъ, инакше понимають забаву. Правда, що тамъ нема такихъ жидо̂вскихъ корчемъ, де кро̂мъ парухи и нехарнои, замащенои, та повнои смѣтя и болота хаты, нема бо̂льше нѣчого. У Нѣмцѣвъ майже въ каждо̂мъ селѣ, єсть своя христіяньска чиста и до потребы села устроєна господа. Въ tако̂й господѣ до̂станешь дещо и выпити та попоѣсти, єсть до забавы для молодежи окрема хата, або на лѣто шопа до танцѣвъ, для старшихъ єсть кругольня а на столѣ лежить одна або часами и бо̂льше ґазетъ до читаня. Въ недѣлю и свята збираесь молодѣжь и старши̂ въ тако̂й господѣ на забаву. Старши̂ сидять собѣ при столѣ та читають при пивѣ ґазету, балакають та розповѣдають собѣ де що, або грають въ круглѣ, а по̂дъ ихъ окомъ забавляє ся молодѣжь при музицѣ и такъ все має сво̂й часъ и свою мѣру. Прийде часъ, то старши̂ во̂дходять домо̂въ, а зъ ними розходить ся и молодѣжь, та нема тогдѣ въ селѣ тои буты, тыхъ збитко̂въ та пакостей, яки̂ дѣють ся у насъ. А коли хто въ дечо̂мъ и провинить ся, то на то єсть енерґічна старшина, котра и заразъ виновника покарає.

Чи не моглобы такъ и у насъ бути? — Певно, що могло бы бути. Тажь и у насъ не го̂рши̂ люде якъ де инде, то̂лькожь треба бы позбути ся тыхъ поганыхъ жидо̂вскихъ коршемъ, що то лишь наро̂дъ розпоюють и деморализують; треба бы, щобы таки наши̂ люде закладали по селахъ чисти̂ и охарни̂ господы, въ котрыхъ можна бы не лишь щось выпити и зъѣсти але ще и дещо прочитати та статочно, а при то̂мъ весело и пожиточно забавити ся. Тогды бы певно не по̂дносили ся таки̂ жалѣ якъ теперь на буту молодежи и она выховувалась бы на честныхъ и порядныхъ господарѣвъ. Але закимъ то настане, треба, щобы старши̂ уважали на молодѣжь и своимъ примѣромъ та радою во̂дучали еи во̂дъ злого, бо де батько та мати не научать своихъ дѣтей, не дадуть имъ доброго примѣру, тамъ и старшина громадска та отець духовный, хочь бы и якъ остри̂ та енерґічни̂ нѣчого не поможуть.

Рада державна.

(15-те засѣданє палаты посло̂въ зъ дня 25 мая.) На вчерашно̂мъ засѣданю палаты посло̂въ предложило правительство ко̂лька проекто̂въ въ справѣ змѣны угоды зъ Товариствомъ Льойда. — Пос. Пленеръ и товаришѣ поставили внесенє о заведеню палатъ робо̂тничихъ зо̂ змѣнами, яки̂ признала за потрѣбни̂ дотычна анкета; особливо же предкладає ся діеты для члено̂въ палатъ робо̂тничихъ. — Пос. Ріхтеръ и товаришѣ поставили интерпеляцію до Міністра справъ внутрѣшныхъ, чи правительство готове предложити на ново проектъ закона о продажи средствъ поживы и до заснованя державныхъ заведень, въ перšо̂мъ рядѣ у Вѣдни для розслѣджуваня поживы выношенои на торгъ та образованя орґано̂въ поліціи санітарнои.

По̂сля реґуляміну палаты посло̂въ выбирає ся президія палаты по̂дчасъ кождои новои сесіи парляментарнои провізорично на чотири недѣлѣ а опо̂сля ажь наступає остаточный выбо̂ръ. Такъ було и теперь и тому то вчера во̂дбувъ ся остаточный выбо̂ръ президіи. На 257 голосуючихъ выбрано 235 голосами дра Смольку президентомъ палаты, Хлюмецкого 187 голосами противъ 23 першимъ, а Катрайна 178 голосами противъ 10 другимъ віцепрезидентомъ. Дръ Смолька якъ и оба віцепрезиденты подякували палатѣ за заявлене имъ симъ выборомъ довѣріє. Опо̂сля выбрано ще ко̂лька комисій.

Міністеръ ро̂льництва во̂дповѣдаючи на интерпеляцію Габермана, заявивъ, що незадовго предложить законъ о вынадгородженю шко̂дъ въ предпріємствахъ го̂рничихъ. Законъ той буде найлѣпше забезпечувати правни̂ и економічни̂ интересы властителѣвъ ґрунто̂въ копальняныхъ и посѣдателѣвъ предприємствъ го̂рничихъ.

Зъ порядку дневного ухвалено законъ о реґістрованыхъ касахъ запомоговыхъ въ трето̂мъ читаню. Опо̂сля во̂дбула ся безъ дебаты веріфікація выбору ко̂лькохъ посло̂въ. — Пос. Ферьянчичь и товаришѣ постановили внесенє въ справѣ змѣны ординаціи выборчои до Рады державнои для громадъ сѣльскихъ въ Каринтіи. — Децъ и товаришѣ завзывали правительство, щобы оно для здержаня заразы на худобу лишь въ дуже велико̂й потребѣ дозволяло на приво̂зъ россійскои и румунскои худобы; за то щобы безъ всякои трудности дозволяло вывозити худобу до Нѣмеччины и Швайцаріи.

Переглядъ політичный.

По̂сля вѣденьскихъ ґазетъ во̂дбудуть ся въ осени, во̂дъ 1 до 10 вересня, надъ горѣшною Таєю при шляху зелѣзниць Будѣєвиць-Вѣдень велики̂ маневры по̂дъ проводомъ Є. Вел. Цѣсаря, на котри̂ приѣдуть такожь цѣсарь Вільгельмъ и король саскій. Зъ цѣсаремъ нѣмецкимъ приѣде такожь и єго канцлеръ ґен. Капріві. Галицки̂ корпусы, льво̂вскій и краково̂скій, о ско̂лько доси звѣстно будуть мати лишь дівізійни̂ вправы.

Въ кругахъ парляментарныхъ ходить чутка, що проектъ нового закона карного, змѣненый комісією въ многихъ мѣсяцяхъ, буде предложеный въ ново̂й редакціи еще по̂дчасъ весняної сесіи палатѣ посло̂въ, щобы послы могли его по̂дчасъ лѣтныхъ ферій добре перестудіювати.

Вѣсть, будьто бы австрійска фабрика оружія приняла замовленя на доставу карабіновыхъ люфъ для Россіи, єсть безосновна.

Въ Берлинѣ розо̂йшлась знову вѣсть, що царь Александеръ ще сего року приѣде въ гостину до нѣмецкого цѣсаря. Царь буде дня 9 падолиста святкувати на даньско̂мъ дворѣ въ тѣснѣйшо̂мъ крузѣ родинно̂мъ свое срѣбне весѣлє а зъ во̂дтамъ въ друго̂й половинѣ падолиста приѣде до Берлина або Почдаму, скоро ще сего лѣта выйде во̂дъ цѣсаря запрошене на ловы. Въ Берлинѣ суть всѣ переконани̂, що цѣсарь запросить царя.

Новый кабінетъ въ Лісбонѣ во̂дбувъ нараду, на котрой порозумѣвъ ся що до средствъ, яки̂ мають предприняти ся въ виду теперѣшного положеня въ Портуґаліи. У міністра дѣлъ заграничныхъ во̂дбуло ся вчера принятє тѣла дипльоматичного. — Зъ Каптавнъ (Капштадтъ) надходять вѣсти о ново̂мъ конфліктѣ Портуґальцѣвъ зъ англійскимъ всхо̂дно-полудневымъ товариствомъ африканьскимъ.

дававъ въ посѣданє Гануськи. Молодиця осмѣхала ся зъ сльозами утѣхи въ очахъ.

— Одинъ, два, три, чотири — рахувавъ Шковоронъ. Свѣдки, що тамъ були, слухали мовчки, зъ повагою и набожно, звычайно, якъ вымагає таке важне дѣло. Кусень „святои землѣ" переходивъ у други̂ руки, въ селѣ прибувала одна властителька и ґаздыня бо̂льше. Зъ по̂дъ сповзненого снѣгу въ головахъ загоно̂въ указувала ся чорна розмерзаюча ся земля.

По ско̂нчено̂мъ обрядѣ нова властителька запросила Шковорона и свѣдко̂въ до хаты. Треба було прецѣнь якось вкупити ся до товариства ґаздынь на ґрунтѣ. Посадили Гануську за сто̂въ межи Ягелину и Юрчиху, а кумця ихъ гостила.

Довго радили о господарствѣ, о єго тягарахъ та клопотахъ, по̂дливаючи нову Ганусьчину ниву *солодкою*. Ягелина жалувала ся на лихи̂ часы и доводила, що „свята земля"-дѣ давнѣйшими часами лѣпше родила. Але й за тото, що теперь дає, треба єи любити....

— Родить, якъ и родила, лишь теперь го̂рши̂ люде та лѣнивѣйши̂ понаставали, — задокументувавъ умный Юрко.

Розмова зо̂йшла на людей, на господарѣвъ и господынѣ. Тыхъ, що тамъ не були, не жалували: всѣ ихъ блуды вытыкали безъ помилуваня; лише ти̂, що тамъ були, то були сами̂ добри̂ и справедливи̂.

Ягелина не обстала при одно̂й фляшцѣ *солодкои*; по̂слала по другу. Кумця честувала бульбами зъ солониною. До дому розо̂йшли ся роздобрухани̂ близько по по̂вночи.

— Знаєте що, кумце? — во̂дозвала ся рано Гануська, якъ лишь отворила очи.

— Ну?

— Я полечу до Антошка.

— Чого?

— Най дасть призбирани̂ грошѣ. Во̂йтъ, якъ довѣдає ся, може попсувати.

— Сама?

— А бо я не знаю куды обернути ся? А нѣ, то летѣмъ обидвѣ!

А кумци въ дорогу, якъ дѣвцѣ у танець. Напекли хлѣба, лишили корову зъ телятемъ и яло̂вку на Ягелину, Юрко прирѣкъ мати хату на оцѣ, и якъ морозъ зво̂льнивъ — по̂йшли.

По купнѣ десять загоно̂въ землѣ, та надѣє, що Антошко й Гануська закуплять цѣлый кусень, слава ихъ по̂йшла зовсѣмъ въ гору.

Во̂йтиха вымовила ся десь передъ одною кумою, якъ чоловѣка не було въ хатѣ, що якъ бы була знала, що зъ тои вѣтреницѣ буде така статочна господыня, була бы своему хлопцеви не лѣзла въ дорогу.

— Та й було бы лѣпше; хлопець — говорила — пильнувавъ бы господарства и хаты а такъ утѣкає зъ дому, щобы не дивитись на ту зызооку; волочить ся по селу и въ коршму заглядає.

А Гулиха голосно говорила въ коршмѣ, що якъ була бы перечувала, що зъ Антошка буде та такій господарь, то бы була заразъ за нього во̂ддала Марину. И дѣти мала бы у зимѣ при собѣ, и хлопець бувъ бы грошѣ приносивъ идъ хатѣ.

— А теперь той драбъ — такъ величала Грицька, — доньку мою поневѣряє, а самъ во̂нъ, песъ, якъ день божій, дармує, пе, курить люльку та зъ жидомъ шахрує!

— А знаєте вы, — закликавъ ураженый такимъ легковаженємъ Мортко, — чому Антошко у васъ теперь такій добрый? Бо єму пощастило ся. Якъ бы не щастє, та не ти̂ крейцарѣ, то бувъ бы такій *гавганъ* и шибеникъ, якъ и перше. Знаю я васъ! Доньку ошукалисте, то засѣ вамъ до зятя.

— Стули пысокъ, жиде! Я во̂дберу Марину назадъ до хаты, и що ми зробите!

Трѣснула дверми.

— Берѣтъ! — кликавъ жидъ за нею, — берѣтъ! Марина, яка ми величность!

Въ тыждень вернули утѣшни̂ жѣнки въ село. Гануська положила на столѣ шѣстьдесять и пять риньскихъ и забрала тринацять загоно̂въ. На Великодни̂ свята прийшовъ Антошко, на по̂въ майстеръ камѣнярскій, та загорнувъ ще десять загоно̂въ.

Парень забавивъ въ хатѣ ледви ко̂лька днѣвъ, присягаючи, що доти не усидить, поки не заробить то̂лько, щобы купити весь ґрунтъ, пару коней, корову, во̂зъ и плугъ.

Гануська кинула ся до господарства на купленыхъ загонахъ зъ завзятьомъ та горячкою молодои властительки, що хотѣла бы во̂дразу высcати цѣле богатство святои землѣ.

Правительство грецке выслало кôльканайцять офіцирôвъ на грецко-турецку границю, щобы они тамъ зъ войскового становища розслѣдили вôдносины комунікаційни и поробили вôдповѣдни студіи на случай мобілізаціи.

Новинки.

— **Именованя**. Ц. к. Рада шкôльна краєва именувала сталого молодшого учителя, Александра Ґадовского, въ Камѣнцѣ малôй, сталымъ учителетъ молодшимъ, управляючимъ філяльною школою въ Луковици.

— **Конкурсъ**. При повѣтовôй щадници въ Калуши отворилась посада касієра зъ платнею 600 зр. Убѣгаючій ся, мають внести свои поданя на руки дирекціи касы найдальше до трехъ недѣль.

— **Конець року шкôльного.** Краєва Рада шкôльна призволила, щобы въ середныхъ школахъ заходнои части краю, для припадаючихъ святъ дня 28-го и 29-го червня, рôкъ шкôльный закôнчити дня 28-го червня.

— **Стіпендію** въ сумѣ 300 зр. дôставъ Антôнъ Винницкій, зробившіи испытъ въ вôдзначенємъ, Танасій Федоровичь въ сумѣ 105 зр. — оба слухачѣ правъ и члены тов. „Союзъ“

— **Дорожня у Львовѣ** стає зъ кождымъ днемъ бôльша. Збôже вправдѣ подорожѣло але далеко ще не въ такôмъ вôдношеню, якъ подорожѣвъ хлѣбъ у Львовѣ. Давнѣйшій бохонець хлѣба, що коштувавъ 20 кр. платить ся вже нинѣ по 25 кр., а кажуть, що буде и ще дорожшій. При тôмъ львôвскй нанове пекарѣ роблять бохонцѣ менші и мабуть чи ще не уживають и запѣсной муки до житного хлѣба, бо вôнъ має теперь зовсѣмъ иншій смакъ якъ давнѣйше и есть гливкій. Такъ само дорожѣє и мясо та ще и годѣ за великй грошѣ дôстати доброго. Свѣтный Маґістратъ повиненъ бы чей вглянути въ се дѣло и недопустити, щобы безъ причины роблено таку дорожню, черезъ котру сотки найбѣднѣйшихъ людей найбôльше терплять.

— **Огнѣ.** Въ Кутахъ згорѣло дня 22 с. м. 25 домôвъ и школа жидôвска. Того дня бувъ сильный вѣтеръ и огонь обнявъ майже вôдъ разу кôлька хатъ, такъ, що ратунокъ бувъ дуже трудный; ажь коли въ Выжницѣ надбѣгла сторожа пожарна удалось огонь спинити и остаточно пригасити. Кажуть, що огонь бувъ пôдложеный якимсь жидомъ, котрый хотѣвъ тымъ способомъ дôстати ассекурацію.

— **Нещастна пригода**. Въ ломахъ камѣня въ Бруховичахъ, власности громады мѣста Львова, лучилась 19 н. ст. мая нещастна пригода. Робôтника Курницкого, числячого 28 лѣтъ, жонатого и вôтця однои дитины забивъ спадаючій камѣнь.

— **Роздертый на куснѣ**. Въ селѣ Камѣнцѣ, серетского повѣта на Буковинѣ упавъ дня 18 с. м. селянинъ Олекса Ровкулець въ млынѣ зъ помосту пôдъ колесо млыньске, котре въ однôй хвили роздерло его на дрôбни куснѣ. Нещасный лишивъ по собѣ жѣнку и троє дѣтей.

— **Тучѣ и грады**. Въ цѣлôй заходнôй и полудневôй Европѣ настали теперь полудневи и заходни вѣтры, теплота значно збôльшила ся, а въ слѣдъ за тымъ збôльшають ся тучѣ и грады. Та змѣна у воздусѣ не дôйшла ще до нашихъ сторôнъ, але може бути, що вже не задовго и у насъ настане, бо ото въ Чехахъ стали вже проявлятись великй тучѣ зъ градами. Такъ була минувшои пятницѣ велика туча зъ градомъ въ Течинѣ надъ Ладою. Градъ падавъ зернами величины лѣскового орѣха або голубячого яиця и наробивъ великои шкоды особливо по садахъ. Ще бôльшои шкоды наробивъ градъ въ околици Хомутова.

— **Катастрофа на зелѣзници.** На малôй стаціи зелѣзницѣ въ Кірхленґернъ въ Гановерщинѣ въ Нѣмеччинѣ сталась передъ кôлькома днями страшна катастрофа. На стаціи тôй стоить готовый до выѣзду окремый поѣздъ, котрымъ ѣхати мавъ циркъ Карре, котрый давнѣйшими роками неразъ и до насъ заѣздивъ. Въ поѣздѣ тôмъ були вже всѣ члены цирку и цѣла его стайня та чекали лишь на знакъ коли поѣздъ має рушити. Наразъ надъѣхавъ зъ Оснабріку другій поѣздъ и вдаривъ въ него такъ сильно, що розбивъ на куснѣ кôлька возôвъ и забивъ на мѣсци пять особъ, а около 20 тяжко покалѣчивъ. Директора цирку п. Карре и его доньку выкинуло зъ воза и они лишь тяжко покалѣчени, але жиють; жену п. Карре убило на мѣсци. Машиністу, кондуктора и контрольора окремого поѣзду убило такожь, послѣдному сплескало голову и формально вôдтяло еи вôдъ тѣла. Въ дальшихъ возахъ, де стояли конѣ и де були приборы цирковй не сталось нѣчого. Такъ само нестало сь нѣкому нѣчого въ тôмъ поѣздѣ, що наѣхавъ на поѣздъ стоячій. О нещастію сѣмъ дано заразъ телеґрафічно знати директорови цирку Саломонского въ Москвѣ, котрый есть братомъ погибшои п-ѣ Карре. Причиною нещастя була неосторожность урядника стацiйного, асистента, котрый давъ завчасу знакъ до выѣзду и кондуктора, котрый за пôзно загальмувавъ поѣздъ; першого зъ нихъ засуспендовано и заразъ арештовано.

— **Самоубійство зъ нещасливои пригоды.** Въ Ряшевѣ въ касарнѣ 40 полку пѣхоты, набивавъ фіреръ першои компаніи Мойсей Лінкеръ карабінъ такъ неосторожно, що той выстрѣливъ и зранивъ въ груди фрайтера тои самои компаніи. Зраненый омлѣвъ бôльше зъ переполоху якъ зъ болю и упавъ на землю а фіреръ побачивши то такъ налякавъ ся, що выбôгъ зъ касарнѣ за мѣсто надъ рѣку Вислоку и тамъ вôдобравъ собѣ житє выстрѣломъ зъ револьверу. Фрайтера вôдвезено до шпиталю и тамъ сконстатовано, що рана не есть зовсѣмъ небезпечна.

Господарство, промыслъ и торговля.

— Новый розкладъ ѣзды на зелѣзницяхъ державныхъ въ Галичинѣ. Розкладъ ѣзды обовязує на галицкихъ шляхахъ ц. к. зелѣзниць державныхъ вôдъ 1 червня с. р. а рôзнить ся вôдъ дотеперѣшного слѣдуючимъ:

Зô Львова въ напрямѣ до Галича переходити буде мѣжь Львовомъ а Коломыєю ще щоденно четвертый поѣздъ въ обохъ напрямахъ. Вôдъѣздъ того поѣзду означеный на годину 5-ту мінутъ 24 рано а поворотъ до Львова на годину 11-ту 52 мінутъ въ ночи. Ѣдучій симъ поѣздомъ може задержати ся 9 годинъ въ Станіславовѣ, або бôльше якъ пять (5) годинъ въ Коломыи и вернути ще того самого дня домôвъ.

Въ напрямѣ до Стрыя змѣнено полученя поѣздôвъ о тôлько, що поѣздъ ранѣшный вôдходячій теперь зô Львова о годинѣ 5-ôй мінутъ 55 дорогою на Загôрє, Римановъ, Ивоничь, Санчь до Криницѣ, не дôйде до Криницѣ, лишь вôдъ Стружка зверне ся до Тарнова. Поѣздъ той, вôдходити буде зô Львова о 25 мінутъ пôзнѣйше якъ до теперь, отже о годинѣ 6-тôй нінутъ 20 рано.

Такожъ поѣздъ передполудневый вôдходити буде зô Львова доперва о годинѣ 10-ôй мінувъ 50 передъ полуднемъ. Поѣздъ той переходячій теперь зô Стрыя черезъ Загôрє, Ивоничь, Римановъ идъ Кракову, — вôдъ 1-го червня сполучуєсь зъ поѣздомъ, ведучимъ такожь черезъ Болеховъ до Станіслава.

Вечеромъ будуть вести на Стрый два поѣзды. Першій вôдходити буде о годинѣ 7-ôй мінутъ 45, а другôй о 8-ôй 53 мінутъ. — Першій переходить прямо черезъ Лавочне до Будапешту и сполучає ся въ Стрыю зъ поѣздомъ переходячимъ зô Стрыя къ Станіславову; другійже поѣздъ не має въ Стрыю нѣякихъ сполучень и веде лишь черезъ Загôрє, Римановъ, Ивоничь, Санчь идъ Кракову и до Криницѣ.

Поѣзды переходячи зъ поворотомъ до Львова въ напрямѣ зô Стрыя змѣняють ся о стôлько, що рано прибудуть два поѣзды. Оденъ о годинѣ 7-ôй мінутъ 54 а другій о 9-ôй мінутъ 2. Першій веде якъ теперь зъ Кракова, Криницѣ, Санча, Риманова, Ивонича, Загôря и Стрыя. Другій же веде зъ Будапешту на Лавочне и зô Станіславова на Болеховъ и Стрый.

Зъ Ивонича и Риманова вернути можна до Львова такожь поѣздомъ приходячимъ зô Срыя о пôвъ до четвертои по полудни. Поѣздъ вертаючій о пôвночи до Львова веде и о по 1-шôмъ червни такъ якъ теперь зъ Криницѣ, Санча, Ивонича, Риманова, зъ Лавочного и крôмъ того зô Станіславова на Болеховъ и Стрый.

Мешкаючій при шляху Станіславовъ-Стрый може отже теперь въ однôмъ дни заѣхати до Львова, перебути ту майже 12 годинъ въ часѣ дня и выѣжджаючи вечеромъ о годинѣ 7-ôй мінутъ 45 стануть ще въ ночи дома.

На шляху Львôвъ-Белзець збôльшено и скорôсть ѣзды и скôлькôсть поѣздôвъ. Поѣздъ ранѣшный вôдходить зô Львова доперва о гогодинѣ 9-ôй мінутъ 25 а то задля схôснованя сполучень зъ поѣздами шляху Краковского зъ Городка и зô Стрыя. Але заразомъ не втратить той поѣздъ сполучень въ Равѣ рускôй зъ поѣздами сокальскими.

Такожь и поѣздъ вертаючій не тратить тыхъ сполучень и прибуде далеко раньше, бо уже о годинѣ 4-тôй и 22 мінутъ, до Львова, черезъ що одержить сполучене зъ поѣздомъ ведучимъ на Галичь до Станіславова, Черновець и до Румуніи.

Крôмъ тыхъ двохъ поѣздôвъ буде ще переходити поѣздъ мѣсцевый межи Жовквою и Львовомъ.

Выѣзджаючи зъ Жовкви о годинѣ 5-тôй мінутъ 2 рано прибуде ся до Львова о годинѣ 6-ôй и 45 мінутъ а зъ поворотомъ выѣзджає ся зô Львова о 7-ôй мінутъ 40 вечеромъ и стане ея въ Жовквѣ о годинѣ 9-ôй и 10 мінутъ. Той поѣздъ мѣсцевый уважати треба яко дуже догôдный для мешкаючихъ въ лѣтѣ въ Бруховичахъ

Торгъ збôжемъ.

26 мая	Львôвъ	Терно-пôль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	9.25 10.50	8.50 10·—	8.15 10.10	9.25 10.50
Жито	6.80—7.50	6.65—7.10	6.60—7.25	7.——7.60
Ячмѣнь	5.75—6.60	5.25—7.—	5.50—6.30	5.75—7.25
Овесъ	7.25—8.—	7.——7.50	6.85—7.50	7.50—8.25
Горохъ	—.——.—	6.— 10.—	6.— 10.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	12.5013.50	12.5013 25	12.2513.30	13.—14.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	41.—48.—	41.—47.—	42.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	15.—15.50	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ ôдъ 15·— до 15·50 зл.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 26 мая. На вчерашнôмъ повнôмъ засѣданю всесвѣтного конґресу почтового приступила Австралія до всесвѣтнои звязи почтовои, а делеґаты Пôвнôчнои Америки, Италіи, Єгипту, Индіи и Бразиліи повитали еи именемъ всѣхъ частей свѣта яко наймолодшого члена всесвѣтнои звязи почтовои.

Будапештъ 26 мая. Въ палатѣ пословъ предложивъ міністеръ Баросъ проектъ правительства о знесеню угоды зъ Льойдомъ а о уложеню угоды зъ товариствомъ Адрія.

Петербургъ 26 мая. На зборахъ славяньского благотворительного комітету заявивъ ґен. Киреєвъ, що головною засадою славянофільскои науки есть: православіе, самодержавіе и націоналізмъ.

Монахôвъ 26 мая. *Allg. Ztg.* довѣдуєсь, зъ достовѣрного жерела, що правительство пруске не пристало бы на внесенє, коли бъ таке було поставлене въ радѣ звязковôй, щобы Редемптористôвъ впустити зновъ до краю.

Парижъ 26 мая. Фрейсѣне вôдповѣдаючи въ парляментѣ на интерпеляцію въ справѣ арештованя Тірпена и Тріпонера заявивъ, що стало ся то на пôдставѣ закона о шпѣгунахъ. Въ міністерствѣ вôйны однакожь не пропало нѣчого. Оголошенє плянôвъ не есть вѣрне. Мелінітъ есть лишь малою частію експльозивнои матеріи. Способъ уживаня тои матеріи, якій переховуєсь въ міністерствѣ вôйны не можна выкрасти. Франція своєю системою узброєня не стоить по заду за нѣякою державою, длятого вѣсти о якôйсь зрадѣ не повинни нѣкого непокоити.

Поля 26 мая. Архікн. Кароль Стефанъ заведужавъ на корь.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимає **Контора Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПÔДЪ „СРЕБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Сиропъ зѣляно-слодовый Др. Зебургера, знамените и выпробоване средство противъ всякихъ слабостей груди и гортанки. Уживає ся що три годины для дорослыхъ по ложцѣ ôдъ кавы. — Цѣна бутельки 50 кр.

Встяжки и аксамітки.

ГАФТЫ И ПРИБОРЫ ДО ГАФТÔВЪ

Потребы до кравецтва

ПАРАСОЛѢ

и Кальоши россійскі

поручає найдешевше

НИКОЛАЙ ЛЮДВИКЪ

у Львовѣ, улиця Галицка ч. 14.

Перфумы и мыла. — Цераты на меблѣ.

Горсеты французкі.

Дирекція спôлки ткацкои

въ Ланцутѣ,

поручає п. т. Публиці по цѣнахъ приступныхъ выробы чисто-льняній зъ **краєвои школы ткацко-суконнои** имени **Францъ-Іосифа въ Ланцутѣ.**

Полотна рôжнородні чисто-льняні на бѣле, на простирала въ рôжнôй ширинѣ апретовані або сирі, всяке бѣле столове звычайнои и адамашковои роботы, ручники, дымы полотняні и вѣтрильні зегельтухи, хустки, стирки и инші выробы входячі въ дѣль ткацкій

Пробки оплачено.

Купуємо

переношену одѣжь мужеску

по найвысшихъ цѣнахъ

и ожидаємо посылокъ пôдъ адресомъ:

Експортъ суконъ

пôдъ „Опавою“

Troppau, österr. Schlesien.

Полотна льняні Корчиньскі

и инні выробы ткацкі вôдъ грубыхъ до найтоньшихъ по цѣнахъ умѣркованыхъ — поручає

Wł. GONET w Korczynie, poczta loco. Próbki i cennik franco.

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, вырабляє фабрика выробôвъ гигієнично - диететичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылає щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ єсть найлѣпшимъ зъ истнуючихъ средствъ ôдживчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИГІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручає **французкій кураційный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ оригінальныхъ фляшкахъ 3/4 літров. по 2 зр. 60 кр.

Замовленя на провинцію залагоджують ся вôдворотною почтою.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручає:

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускає фльеґму, реґулює и побуджає травленье, гоить раны жолудка, зтягає соки нездорові, справяє лагôдный ôдхôдъ и дає добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

П О Д Я К А!

Высокоповажаный Панъ Броніславъ **Виткевичь,** аптикарь у Львовѣ.

Поважаный Пане!

Вôдъ двохъ лѣтъ слабувавъ я на тяжкій нежитъ жолудка и мимо лѣкарскихъ порадъ и рôжныхъ лѣкôвъ, діеты, вина, ничь менѣ не помагало. Тому то зъ недовѣрчивостію перечитавъ я въ „Народной Часописи“ ваше оповѣщенє о **„Реґуляторѣ“.** Но по зажитю порошка того, въ сей часъ менѣ полекшало, и нынѣ я вже здоровъ, за що сердечно Вамъ дякую, хотячи ся однакъ забезпечити на будучность, прошу ласкаво прислати менѣ еще два пуделка „РЕҐУЛЯТОРА“ а за решту, єслибы якась лишила: Cincum sulfuricum.

Зъ глубокимъ поважанємъ:

Антоній Сєвиньскій,

учитель въ Лѣскахъ п. Белзъ.

П о д я к а.

Вп. Брониславъ Виткевичь аптикарь у Львовѣ.

Честный пане Аптикарю!

Вôдъ больше якъ 10 лѣтъ терпѣла я на нежитъ жолудковый и мимо радъ многихъ лѣкарѣвъ, мимо щорoку ôдбуваныхъ курацій купелевыхъ, приписаныхъ діетъ ослабляючихъ цѣлый организмъ, перестала я вѣрити въ вылѣченьє моє зъ тои нещастнои болѣзни, котра для мене тымъ тяжшою була, що я, маючи родину, чула ся дуже нещастною. Вычитавши въ анонсахъ „Календаря здоровля“ о рôжныхъ оригінальныхъ средствахъ въ Вашôй аптицѣ находячихъ ся, просила я о присланє менѣ Вашого лѣку „Реґуляторъ“. Вже по кôльку дняхъ учула я велике улегченье. Тисненье пôдъ груди, котре до зôмлѣня доповаджувало, постоянно устало. До тыждня могла я вже ѣсти стравы, якихъ вôдъ кôлька лѣтъ не употребляла.

Тожь желаю Вамъ Пане, абы всѣ бажаючі найти улегшенье въ ихъ терпѣняхъ такъ були задоволені зъ ужитя Вашихъ средствъ, якъ я, и такою-же вдячностію були перенятî для Васъ якъ я, а тогды труды Вашî для допоможеня терпячôй людскости не сповзнуть на ничимъ.

Зъ поважаньемъ

Сянôкъ 1 липця 1890. **Ядвиґа Келлеръ,**

вдова по официіалистѣ приватнôмъ.

СИРОПЪ КОКЛЮШЕВЫЙ

цѣна фляшки разомъ зъ способомъ ужитя 40 кр.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

молоко стерилизоване

пôсля методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормлені тымъ молокомъ не слабують на жадні слабости жолудкові або кишкові и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймає

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Каварнѣ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.